

Også Rigsrevisionens kraftige kritik af Energistyrelsens måde at behandle hele barmarkssagen på kunne nævnes. Oplysninger om sårbarheden over for ændringer i finansieringsvilkår, brændselspriser, tariffier m.v. er ikke kommet frem; beregninger af behovet for støtte til værkerne bygger på forudsætninger, der ikke er fulgt, for hvis forudsætningerne var blevet fulgt, havde støttebehovet måske været det dobbelte; der er foretaget beregninger, hvor momsen er lagt til to gange, og oliereferencen er beregnet urealistisk høj, så støtten på 250 mio. kr. ikke havde været tilstrækkelig ved en mere realistisk oliereferencen.

Endvidere viser det sig nu, at seks værker har fået udbetalt 22,7 mio. kr. uden at opfylde tilskudsbetingelserne om idriftsættelse eller godkendelse inden den 1. januar 1997. Det klarede ministeren ved at søge Finansudvalget om lov til at flytte skæringsdatoen for såvel den tidligere pulje på 250 mio. kr. som puljen på de 85 mio. kr. til den 1. januar 1999, altså lovgivning med tilbagevirkende kraft.

For Socialdemokratiet at se er der kun én ting at gøre: at lave en tilbundsående undersøgelse af samtlige nødlidende værker og herefter sørge for, at værkerne bliver tilført den økonomi, som er nødvendig, for at prisen for at modtage varme fra et barmarksværk ikke bliver større end prisen for individuel opvarmning med fyringsolie. Det skylder vi kunderne og ikke mindst de borgere, der har brugt megen tid og fået megen utak som bestyrelsesmedlemmer i de pågældende værker.

Kl. 11.05

Socialdemokratiet vil stemme for det forslag, der ligger her nu, for jeg synes, at det er en så alvorlig sag, at det er vigtigt, at hele Folketinget er samlet om det. Men jeg vil godt sige, at der er stadig to ting, som jeg ikke er helt tilfreds med. Det nævnes, at referenceprisen er oppe på 16.000 kr., her må vi se på, hvor høj den egentlig er. Og til sidst står der »... hvis prisen ikke er væsentlig højere.« Hvad er »væsentlig højere«? Er det 1.000 kr., er det 5.000 kr., eller hvor meget er det?

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Når det gælder den langsigtede varmepris, er den ensartet, men når folk selv har været medvirkende til at skubbe noget foran sig, må vi jo se individuelt på tingene: hvad er årsag, og hvad er virkning?

Så vil jeg sige om udbetalingen af de sidste 85 mio. kr., at vi har set på oliereferencen over år, så vi ikke tog en dag, hvor der var en særlig høj oliereferencen. Så det er der taget hensyn til ifølge bilag 354, så det er altså på plads. Men når det så gælder fremtiden – og den interesserer mig altså mere – vil jeg spørge, om hr. Arne Toft vil fortælle barmarksværkerne, at fra nytår må de gerne pulje deres gaskøb, og at de må indgå drifts- og administrationsfællesskaber osv.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg må sige til hr. Arne Toft, at når jeg i en skandalesag som denne hører politikere sige, at nu skal vi se fremad, får jeg altid en mistanke om, at de ikke har rent mel i posen.

Her drejer det sig jo ikke bare om at hjælpe nødlidende barmarksværker fremover. Kan hr. Arne Toft ikke give mig ret i, at der er en skyld og et ansvar, der skal placeres? Skyld og ansvar befinder sig jo altid et eller andet sted i fortiden, bl.a. fordi der er nogle ofre, som har lidt nogle alvorlige tab i fortiden, og nogle af dem er jo blevet ruineret og drevet fra hus og hjem.

Hr. Arne Toft nævnte selv Rigsrevisionens utrolig hårde ord om Energistyrelsen, og det var jeg glad for at høre. Men mener hr. Arne Toft ikke, at der er noget, der skal undersøges, og at der er en skyld, et ansvar, der skal placeres?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg har også med glæde hørt hr. Arne Tofts bemærkninger om, at der skal fremtidssikres, for det er selvfølgelig vores primære mål.

Men der sidder jo, som også hr. Jesper Langballe nævnte, varmemeforbrugere, der fra dag et og op til den dag, hvor man når den samme pris, som det ville have kostet at opvarme med et individuelt oliefyrt, har betalt for meget. Jeg har fået henvendelser med beregninger af, at man har betalt mellem 50.000 kr. og 80.000 kr. for meget i varmeregninger op til den dag, hvor vi her i Folketinget kan sige med god samvittighed: Nu har vi kompenseret, nu er det det samme som at fyre med et individuelt oliefyrt.

Der sidder folk, som slæber med den regning, og hvis hr. Arne Toft så tv-udsendelsen »Det rene gas« for et års tid siden, kunne han nok se, hvad det er for nogle realiteter, de mennesker har levet med. Hvis der ikke skal ses tilbage, og der ikke skal placeres et ansvar for en samfunds-